

Ὁ Φασουλῆς μὲ κέφι χορὸ μεγάλο κάνει
μαζὶ μὲ τὸν Τρικούπη καὶ μὲ τὸν Δεληγιάννη.

- Φ. Ἐμπρός, λεβένταις, ἴστο χορὸ μὲ χίλια δοῦ λουλούδια
νὰ ποῦμε τῆς Ἀποκρηγῆς τὰ ὕστερα τραγούδια.
Τρικούπη μου βασιλικέ, μεγάλο τῶνομά σου,
μὰ πῶς μεγάλο τὸ φοκὸλ καὶ τὸ περίσσευμά σου.
Πῆδα, χρυσὸ γεφύρι μου καὶ ἀσπρη φαβορίτα,
κι' ὁ Σύλλογός σου, Θεοδωρή, πηγαίνει δλο ντρίτα.
-
- Τρ. Πολλοὶ ἴστον κόσμον οἱ καῦμοι, ψηλὲ λιγνέ μου κρῖνε,
μὰ σὰν τὸ Ἰσοζύγιον ἄλλος καῦμός δὲν εἶναι.
Αὐτὸ τὸ Ἰσοζύγιον τὸ μυριανθεμάτο
μου τρώει τὰ σηκότηια μου, μὲ φέρνει ἄνω κάτω.
-
- Δε. Τὸν βασιλεῖα ἐρώτησα γιατί μὲ βασανίζει
κι' ὁ βασιλεῖας ἴστα λόγια μου ἀέρα κοπανίζει.
Ἄπο τὴν πόρτα του περνῶ, γλιστρῶ καὶ πέφτω κάτω,
κι' ἂν δὲν γυρίση νὰ μὲ ἴδῃ σηκόνομαι καὶ φεύγω.
-
- Φ. Αὐτὸς ποῦ σέρνει τὸ χορὸ τοῦ πρέπει ἕνα σμπάρο,
ἕνα χρυσὸ παράσημο καὶ πέταμα ἴστο κάρο.
-
- Τρ. Ἄν λέω γιὰ περίσσευμα τὸ κάνω ἀπὸ πίκια...
ἀνάθεμά την τρεῖς φορές τὴν ὥρα ποῦ τὸ βρῆκα.
-
- Δε. Ἀνάθεμα τὰ λάχανα κι' ἐκεῖνα τὰ νταούλια,
ἀνάθεμά τα τρεῖς φορές καὶ τὰ κοκκινογούλια.
-
- Τρ. Ἐγὼ κι' ἂν καμαρώνωμαι κι' ἀνθῶ σὰν περιδῶλι
νὰναι καλὰ ὁ βασιλεῖας κι' ἡ φαμελιά του δλη.
-
- Δε. Ἐγὼ κι' ἂν ἔξεροφήνωμαι καὶ ξεροκαταπίνω
νὰναι καλὰ ὁ Σύλλογος κι' ἕνα λεπτὸ δὲν δίνω.
-
- Τρ. Ἐγὼ κι' ἂν εἶμαι φουντωτὸς σὰν τὴν περικοκλάδα
νὰναι καλὰ ὁ βασιλεῖας κι' ἐκεῖν' ἡ Μανωλάδα.
-
- Δε. Ἐγὼ κι' ἂν τρώγω λάχανα καὶ βλέπω ἴστα οὐράνια
νὰναι καλὰ ὁ Σύλλογος καὶ τρώγω καὶ ρεπάνια.
-
- Τρ. Βασιλικὸ ἐφύτεψα ἐπάνω ἴστον ἀσβέστη
νὰ τὸν ἴδῃ ὁ βασιλεῖας νὰ πῆ «Χριστὸς ἀνέστη».
-
- Δε. Βασιλικὸν ἐφύτεψα κι' ἐβγήκε μαντζουράνα
κι' ὁ Κοντογιάννης ἴπισω μου σημαίνει τὴν καμπάνα.
-
- Τρ. Τὸν Σύλλογόν σου, Θεοδωρή, γιὰ βάλτον ἴστο μαστέλο
καὶ κάμε τον μιὰ πιλαφιά κι' ἐγὼ τὸ ρύζι στέλλω.
-
- Δε. Κόψε κλωνὶ βασιλικὸ καὶ μέτρα φύλλο φύλλο,
λογάρισε καὶ τὸν καιρὸ ποῦ μὲ παιδεύεις, σκύλο.
-
- Φ.—Θέλω χαρτί τὸν οὐρανὸ, τὴ θάλασσα μελάνι,
γιὰ νὰ σὰς γράψω καὶ τῶν δοῦ τὸ τί ὁ νοῦς μου βάνει.
Μὰ εἶπαμε, λεβένταις μου, παραπολλὰ καὶ σῶνει,
κι' ἄς πῆ τὰ ρέστα τοῦ χοροῦ καλλίτερο ἀηδόνι.